

[Behnke]

virkning for det danske samfund, og det at ville indblende Folketinget i nogle igangværende forhandlinger mellem DUC, Statoil og DONG, er endnu et tilfælde af dumhed. Dette Folketing begår daglig stribevis af ødelæggende love for det danske samfund. Det sker selvfølgelig i demokratiets navn, og derfor accepterer vi det med det gamle ord om, at »mod dumhed kæmper selv guderne forgæves«. Når dumhedens apostle således har vedtaget, at det er DONG med tilhørende selskaber, som skal varetage naturgasdistributionen i Danmark, må man også lade dem gøre det uforstyrret. SF's naive lomme filosofi er, at når man på et universitet kan regne sig frem til, at to og to er fem, så gælder det også ude i det virkelige liv. Men sådan er det bare ikke.

Hvis DONG skal have bare skyggen af chance for at føre seriøse forhandlinger med gasleverandørerne, så er erhvervslivets grundsætning nr. 1 for forhandlinger, at udenforstående skal blande sig langt udenom.

Prøv dog at se, hvordan det er gået med det danske samfund i dag. Er det et supergodt samfund, vi har? Det er det selvfølgelig ikke. Men hvorfor? For de tungnemme kan jeg oplyse, at utidig offentlig indblanding har en ubehagelig stor andel af skylden for rigets dårligdomme.

Derfor havde jeg håbet, at Folketinget ved udskiftningen af bagtæppet her ved talerstolen havde ladet fremstille en stor neonopsætning, der i regnbuens skrappeste farver kunne forkynde det smukke og enkle slogan: Bland jer langt udenom!

Vi ønsker således på ingen måde at blande os i DONG's forhandlinger. Vi ønsker derimod at frigøre DONG og tilhørende aktieselskaber totalt fra det offentlige, så vi kan få gjort gasforsyningen i Danmark til en fornuftig forretning.

Ib Jakobsen (FK):

Kunne man fremføre hr. Behnkes tale med modsat fortegn, så ville det være at give udtryk for de synspunkter, jeg har i denne forbindelse, for sagen er, at man nu gennem årtier har oplevet, hvad det vil sige, når det er private, som skal have muligheden for at profitere på det, der findes også i den danske undergrund. Så er det alle de samfundsmæssige hensyn, der bliver sat over styr. Derfor er det selvfølgelig også den udvikling, der skal vendes, og det sker ikke gennem øget privatisering, men gennem øget statslig kontrol.

Det er i grunden en underlig diskussion, vi har i denne forbindelse, for vi diskuterer i princippet nogle forhandlinger, som foregår, men som vi intet kendskab har til, i hvert fald specielt ikke vi, der ikke har plads i det udvalg, hvor orienteringen er foregået. Jeg kunne så forstå på hr. Riishøj, at selv om man havde plads i det udvalg, så havde informationen ikke været større.

For os at se drejer det sig om at sikre nogle principielle ting. Det vil sige, at man skal sikre den forsyningsmæssige side af sagen, og man skal sikre sig et prisniveau, der er i overensstemmelse med den danske befolknings ønsker. Det må vel være udgangspunktet for de diskussioner, der skal være om køb og salg af gasforekomsterne. Samtidig er der forhandlinger, som foregår med udgangspunkt i den så specielt interessante debat, vi har haft om naturgassens betydning og opprioriteringen af naturgassen som en del af de danske energiresourcer.

Det er altså vores opfattelse, at der skal ske en samfundsovertagelse af de værdier, som findes, også når det drejer sig om gas, og også når det drejer sig om olie og andet, der findes i den danske undergrund. Det er de principielle synspunkter.

Derfor forstod jeg ikke rigtig hr. Riishøj, når han sagde, at tankegangen om nationalisering er passé. Det må være, fordi hr. Riishøj og hans parti har forladt den tankegang, for hvis man fastholder de synspunkter, så må det da være sådan, at man stadig væk slås for dem, og efter min opfattelse er den eneste måde, man kan sikre de ressourcer, som findes inden for vores egne døre, en altomfattende nationalisering.

Til sidst vil jeg beskæftige mig lidt med de motiverede dagsordener. Jeg vil undlade at sige så meget om den, der er fremsat af Socialdemokratiet, men koncentrere mig om den, der er fremsat af SF.

Vi vil stemme for denne motiverede dagsorden, men ikke uden at komme med nogle bemærkninger.

Jeg har udmærket forstået ved at spørge hr. Riishøj, at det, der skal ske, er, at staten skal gå ind og overtage Texaco's andel i DUC. Det er vores opfattelse principielt, at man ikke skal gå ind som forhandlingspartner med de selskaber, som man har foræret værdierne, og som profiterer på det til skade for den danske befolkning. Men som sagt tidligere skal man tale om helt andre ting, nemlig samfundsovertagelse.